

Αριθμός 13/2012

**Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π.
των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων
(άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ και άρθρο 5 του Π.Δ. 160/2008
και άρθρο 65 του ν.3900/2010)**

Αποτελούμενο από τους Αθανάσιο Ράντο, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), ως Πρόεδρο, Παν. Ρουμπή, Αρεοπαγίτη, Δημήτριο Πέππα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Ιωάννη Χατζηδημητρίου, Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας επειδή το τακτικό μέλος Κων/νος Ρέμελης, Πρύτανης του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης είχε κώλυμα και Θ. Μαρκόπουλο, Αντιπρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης, ως μέλη.

Συνήλθε σε συνεδρίαση στις 20 Ιουνίου 2012, ημέρα Τετάρτη και ώρα 15.30 με παρόντα τον αναπληρωτή Γραμματέα του Ιωάννη Μητροτάσιο, Προϊστάμενο της Γραμματείας του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (η Γραμματέας του Συμβουλίου, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε κώλυμα). Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η διάσκεψη και κρίση του Πειθαρχικού Συμβουλίου επί της προτάσεως του Εισηγητή σχετικά με την πειθαρχική αγωγή που έχει ασκήσει ο Πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης κατά του Επίκουρου Καθηγητή του ίδιου Πολυτεχνείου Δημητρίου Πατέλη. Τα πειθαρχικά παραπτώματα που αποδίδονται στον εγκαλούμενο καθηγητή περιγράφονται στο Ε21/29-4-2010 παραπεμπτήριο έγγραφο του ανωτέρω Πρύτανη και συνίστανται σε διαγωγή απάδουσα στην αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού.

Αφού άκουσε τον Εισηγητή της υποθέσεως Δημήτριο Πέππα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου

Σκέφθηκε κατά το νόμο

I. Στην προκειμένη υπόθεση από όλα ανεξαιρέτως τα στοιχεία του φακέλου που σχηματίσθηκε, από την ενεργηθείσα εξέταση (μάρτυρες, έγγραφα), καθώς και από το από 30-3-2012 υπόμνημα του εγκαλουμένου

ενώπιον του Εισηγητή και από όλα τα έγγραφα που ο ίδιος κατέθεσε προέκυψαν τα ακόλουθα: Α) ο εγκαλούμενος, είναι μέλος του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού του Πολυτεχνείου Κρήτης στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή, διορισθείς στο Γενικό Τμήμα στον τομέα Κοινωνικών και Ανθρωπιστικών Επιστημών, στο γνωστικό αντικείμενο «Φιλοσοφία και Ιστορία της Επιστήμης», με την 4369/26-7-2001 απόφαση του Πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης (ΦΕΚ 234/10-10-2001, τεύχος Ν.Π.Δ.Δ.) και ορκίστηκε και ανέλαβε τα καθήκοντά του στις 16-10-2001. Στις 27-8-2008, ύστερα από πολλαπλές αναβολές (στις 21-5-2008, 26-6-2008, 28-6-2008 και 26-8-2008), λόγω αντιδράσεων των φοιτητών και καταλήψεων κτηρίων του Ιδρύματος, διεξήχθησαν οι προγραμματισμένες αρχικώς για τις 20-5-2008 εκλογές για την ανάδειξη πρυτανικών αρχών του Ιδρύματος. Η ψηφοφορία, όμως, διεξήχθη ομαλά μόνο στα δύο εκλογικά τμήματα των μελών ΔΕΠ, Ε.Ε.ΔΙ.Π., Ε.Τ.Ε.Π και του διοικητικού προσωπικού, ενώ, αντιθέτως, στα εκλογικά τμήματα που ψήφιζαν οι φοιτητές η ψηφοφορία, η οποία έληγε στις 15.00 μ.μ, διεκόπη, διότι ομάδα ατόμων με καλυμμένα τα πρόσωπά τους εισήλθαν στο εκλογικό τμήμα που ψήφιζαν οι φοιτητές, αφαίρεσαν και κατέστρεψαν τις κάλπες με τις ψήφους των φοιτητών που είχαν ψηφίσει μέχρι την ώρα εκείνη (12^η μεσημβρινή). Ακολούθως, η Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή αποφάσισε ότι η εκλογική διαδικασία περατώθηκε και ότι τα αποτελέσματα των εκλογών θα εκδοθούν με βάση τις κάλπες των εκλογικών τμημάτων, στα οποία διεξήχθη ομαλά η ψηφοφορία (μελών Δ.Ε.Π, Ε.Ε.ΔΙ.Π, Ε.Τ.Ε.Π και του διοικητικού προσωπικού). Τέλος, εκδόθηκε το από 27-8-2008 πρακτικό της Κεντρικής Εφορευτικής Επιτροπής του Πολυτεχνείου Κρήτης, σύμφωνα με το οποίο εκλέχτηκε ως Πρύτανης ο ασκών την πειθαρχική αγωγή καθηγητής Ιωακείμ Γρυσπολάκης και ως Αντιπρυτάνεις οι Καθηγητές Νικόλαος Βαρότσης και Μιχαήλ Πατεράκης και η Φ.120.61/68/111238/Β2/2-9-2008 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΦΕΚ 383/10-9-2008, τεύχος Υ.Ο.Δ.Δ), με την οποία τελειώθηκε η σύνθετη διοικητική ενέργεια των πρυτανικών εκλογών και διαπιστώθηκε ότι οι αναφερθέντες καθηγητές εκλέχθηκαν αντίστοιχα στις πρυτανικές αρχές του Πολυτεχνείου Κρήτης με τετραετή θητεία από 1-9-2008 έως 31-8-2012 . Η ως άνω απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων ακυρώθηκε αργότερα με την 2746/2010 απόφαση του

Συμβουλίου της Επικρατείας, με την αιτιολογία ότι η εκλογική διαδικασία διεξήχθη κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 του ν.2083/1992.

Ο εγκαλούμενος, επανειλημμένως, με δημοσιεύματά του είτε στον ημερήσιο τύπο είτε στο διαδίκτυο αναφέρθηκε στον τρόπο εκλογής του Πρυτάνεως και των λοιπών μελών της εκλεγείσας Πρυτανικής Αρχής με τρόπο έντονα απαξιωτικό, ισχυριζόμενος, μεταξύ άλλων, ότι η εκλογή τους αποτέλεσε προϊόν παράνομων μεθοδεύσεων και πραξικοπηματικών ενεργειών. Συγκεκριμένα: 1) Με δημοσίευσμά του στις 30-8-2008 στο διαδικτυακό τόπο του Πολυτεχνείου Κρήτης με τίτλο «Πρυτανικές εκλογές βίας και νοθείας στο Πολυτεχνείο Κρήτης, ως επακόλουθο της επιχειρούμενης συνταγματικής εκτροπής», ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι «οι πρόσφατες πρυτανικές εκλογές βίας και νοθείας στο Πολυτεχνείο Κρήτης (27-8-2008) με πρωτεργάτη τον ίδιο (εννοεί τον κ.Ι.Γρυσπολάκη) και τους συνεργάτες του, κατέδειξαν ανάγλυφα την εμπέδωση της συνταγματικής εκτροπής δια της πραξικοπηματικής παραβίασης κάθε έννοιας ακαδημαϊκών ελευθεριών και δημοκρατίας από τα κατά τόπους πρόθυμα ερείσματα-πολιορκητικούς κριούς της αντεκπαιδευτικής μεταρρύθμισης». 2) Σε άλλο δημοσίευσμά του στις 12-9-2008 στο διαδικτυακό τόπο του Πολυτεχνείου Κρήτης, απευθυνόμενο στον Καθηγητή κ. Παπαγεωργίου, ανέφερε τα εξής: «Μήπως ο υπό τον κ. Γρυσπολάκη προσφιλής σας συνδυασμός καθόταν αμέριμος και του προέκυψε αίφνης απρόσμενη ευεργεσία, όσο κοιμόταν και η τύχη του δούλευε; ούτε καλπονοθεία υπήρξε, ούτε οι κατάλληλοι «εθελοντές» στον κατάλληλο τόπο και χρόνο, ούτε και η κατάλληλη δημιουργική και ευφάνταστη Εφορευτική Επιτροπή...» και ότι, «οι γνωστές φαλκιδεύσεις-χειραγωγήσεις οδήγησαν στην κατάληψη της διοίκησης του Ιδρύματος από ένα σχήμα, το οποίο είναι ηθικά πολιτικά και παιδαγωγικά έκπτωτο...» 3) Σε μήνυμά του στις 11-3-2009 στην ιστοσελίδα του Πολυτεχνείου Κρήτης ανέφερε τα εξής: «Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι συγκινητική η αυθόρμητη σύμπτωση του εμπνευσμένου και προσφυώς επιστημονικώς τεκμηριωμένου προγραμματικού Λόγου που αρθρώνει ο συνδυασμός σας με την ρεβανσιστική πανστρατιά του συνόλου των πανεπιστημιακών, πολιτικών και μιντιακών προσοδευτικών δυνάμενων (από τα συγκροτήματα Λαμπράκη, Αλαφούζου, κ.ο.κ. και το ΛΑΟΣ μέχρι και τους «εκσυγχρονιστές» του ΣΥΝ, συνεπικουρούντων των σεχταριστικών αγκυλώσεων ΔΗΠΑΚ) για την άλωση της ΠΟΣΔΕΠ, ώστε να επιτευχθεί «ορατή

διαφορά στο ύφος της ηγεσίας της», δηλ. να καταστεί επιτέλους άξιος
 συνομιλητής άνευ όρων στην αγοραία μετάλλαξη του πανεπιστημίου
 αναφωνώντας: «Ανοίξαμε και σας περιμένουμε» Ακόμα πιο συγκινητική είναι η
 τυχαία σύμπτωση των βαθυστόχαστων αυτοτελών επιλογών σας με το γνωστό
 πρόθυμο και χωροστατούντα στην ως άνω πανστρατιά, φερόμενο ως Πρύτανη
 του Π.Κ κ. Ι. Γρυσπολάκη, ο οποίος είχε ήδη ψηφίσει ΚΙΠΑΝ με το από 1-22-
 2009 9:41 AM (βλ. ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ – ΕΚΚΛΗΣΗ ΚΙΠΑΝ) μήνυμά του.
 Ζήτω ο αυτοτελής πανεπιστημιακός αναστοχασμός. Ζήτησαν αι ημέτεροι
 προοδευτικά δυνάμεις! Ε ρε γλέντια!...Με τιμή Δ. Πατέλης». 4) Στις 25-4-2009
 με μήνυμά του στο διαδίκτυο, απευθυνόμενος σε ένα μέλος ΔΕΠ, με
 κοινοποίηση σε όλα τα μέλη ΔΕΠ, Ε.Ε.ΔΙ.Π, ΕΤΕΠ και τους υπαλλήλους του
 Ιδρύματος ανέφερε τα εξής: «Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι βάσει της απαξίας
 αυτής της θέσης σου, βγαίνεις να συμφωνείς με τον πραξικοπηματικώς
 εκτελούντα χρέη πρυτάνεως, «ότι το πραξικόπημα του ήταν μία κίνηση προς τη
 σωστή κατεύθυνση», έστω και εάν διαφωνείς «ως προς τον τρόπο...διότι
 δημιουργεί σύγχυση την οποία και εσύ (εγώ δηλ, -Δ.Π) εκμεταλλεύεσαι
 αποδίδοντας του δυσανάλογες διαστάσεις χούντας συνταγματαρχών»! Δηλαδή,
 το όλο εγχείρημα είχε καλές προθέσεις, κινείται «προς τη σωστή κατεύθυνση»,
 απλώς χωλαίνει ως προς τους τρόπους! Λυτούμαι που δεν το είχαμε καταλάβει.
 Ήταν απλώς θέμα *savoir-vivre*! Θα μου επιτρέψεις να εξακολουθώ να θεωρώ το
 καθ' ημάς πραξικόπημα φαύλο και ως προς τη μορφή (τα μέσα και τους
 τρόπους) και ως προς την ουσία και τον όλο προσανατολισμό στα πλαίσια της
 νεοφιλελεύθερης νεοχουντοποίησης για την αυταρχική περαιτέρω υπαγωγή του
 πανεπιστημίου στο κεφάλαιο (περιεχόμενο)». Β) Στις 4-3-2010 το εκλεκτορικό
 σώμα, αποτελούμενο από ένδεκα μέλη, δεν εξέλεξε τον εγκαλούμενο στη θέση
 του Αναπληρωτή Καθηγητή στο γνωστικό αντικείμενο «Ιστορία και Φιλοσοφία
 των Επιστημών», με διαφορά μίας (1) ψήφου. Ο εγκαλούμενος, με μηνύματά
 του μέσω του διαδικτύου, απευθυνόμενα σε μεγάλο αριθμό ατόμων του
 Πολυτεχνείου Κρήτης, αναφέρθηκε ως προς μεν το εκλεκτορικό σώμα ότι
 λειτούργησε «με όρους εκτάκτου δικαστηρίου εξόντωσης πολιτικού αντιπάλου»,
 ως προς δε τον Πρύτανη ως «ο πραξικοπηματικώς ασκών τη διοίκηση κ.
 Γρυσπολάκης» (μήνυμά του από 9-3-2010), καθώς και σε «αυταρχική απόπειρα
 μετατροπής της εξέλιξης μελών ΔΕΠ σε μηχανισμό πολιτικής δίωξης
 αντιφρονούντων» (μήνυμά του από 18-3-2010). Ο εγκαλούμενος, στην από 8-

12-2010 κατάθεσή του ενώπιον της Αντιπροέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου Φλωρεντίας Καλδή, σε ερώτημα σχετικά με τις κατηγορίες του κατά του εκλεκτορικού σώματος και του Πρύτανη κατέθεσε ότι *«δεν εξελέγη για μία ψήφο... και η ψήφος αυτή ήταν του κ. Γρυσπολάκη, με τον οποίο βρισκόμουν σε δημόσια αντιπαράθεση για λόγους διοικητικούς, υπηρεσιακούς και παιδαγωγικούς»*. Σημειωτέον, ότι ο εγκαλούμενος δεν είχε ζητήσει την εξαίρεση του Πρυτάνεως κ. Γρυσπολάκη από το εκλεκτορικό σώμα και τούτο, όπως υποστηρίζει ο ίδιος, *«για να μη δημιουργήσει πρόβλημα στη συνέλευση του Τμήματος»* αλλά και διότι *«ανέμενε ότι ως εκ της θέσεώς του θα αντιλαμβανόταν την ευθύνη του για τη διαφύλαξη του θεσμού και θα προέβαινε σε αυτοεξαίρεση»* (βλ. τα από 12-4-2010 και 30-3-2012 υπομνήματά του προς τον Πρύτανη και τον Εισηγητή της υποθέσεως αντίστοιχα). Περαιτέρω, ο εγκαλούμενος στο από 12-4-2010 υπόμνημά του προς τον Πρύτανη, σε απάντηση του 3553/19-3-2010 εγγράφου του τελευταίου, με το οποίο τον καλούσε να παράσχει εξηγήσεις επί των ως άνω μηνυμάτων του, εξακολούθησε να αναφέρεται στο πρόσωπό του με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, συγκεκριμένα δε, μεταξύ άλλων, σε *«επιλογή του για φαλκίδευση και τελικά ακύρωση του πανεπιστημιακού ασύλου»*, σε *«υιοθέτηση ιδεολογημάτων και πρακτικών της αγοραίας αξιολόγησης και της αριστείας»*, σε *«παλινωδίες του Πρύτανη σχετικά με την αδιαφάνεια των ερευνητικών προγραμμάτων και την εμπλοκή του Ιδρύματος σε πολεμική έρευνα»*, ενώ επαναλαμβάνει το χαρακτηρισμό του για τις πρυτανικές εκλογές της 27^{ης} Αυγούστου 2008 ως *«πρυτανικές εκλογές βίας και νοθείας»*.

II. Σύμφωνα με την αρχή της αμεροληψίας των διοικητικών οργάνων, ειδικότερη εκδήλωση της οποίας αποτελούν τα άρθρα 6 του π.δ από 12/26-7-1933, 15 και 23 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο οποίο το άρθρο αυτό παραπέμπει, αρχή που αποτυπώνεται ήδη στο άρθρο 7 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2690/1999, 45 Α') και αποτελεί ειδικότερη έκφανση της γενικής αρχής του Κράτους Δικαίου, που απορρέει από το Σύνταγμα και τις καθιερούμενες από αυτό εγγυήσεις υπέρ του πολίτη, καθώς και την αρχή της δίκαιης δίκης που θεσπίζει το άρθρο 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ, δεν είναι ανεκτή η άσκηση αρμοδιότητας για την κίνηση και τη διεξαγωγή της πειθαρχικής διαδικασίας, καθώς και για την επιβολή της πειθαρχικής ποινής από το ίδιο το διοικητικό όργανο κατά του οποίου στρέφεται

η επίμαχη ενέργεια, συμπεριφορά ή πράξη. Τούτο δε, διότι τόσο η κίνηση και διεξαγωγή της πειθαρχικής διαδικασίας όσο και η σχετική με την ενοχή ή μη του πειθαρχικώς διωκομένου απόφαση πρέπει να προέρχονται από όργανα και πρόσωπα, ως μέλη των οργάνων αυτών, που παρέχουν τα εχέγγυα αμερόληπτης κρίσης, πράγμα που αντικειμενικώς τίθεται σε αμφισβήτηση όταν το ίδιο διοικητικό όργανο, ως έχον την πειθαρχική αρμοδιότητα ή μέλη αυτού κρίνουν, κατόπιν συλλογής και αξιολογήσεως των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων, ότι η ενέργεια, πράξη ή συμπεριφορά που τους αφορά συνιστά στη συγκεκριμένη περίπτωση πειθαρχικό παράπτωμα που διαπράχθηκε σε βάρος τους (Απόφαση 3/2008 του παρόντος Συμβουλίου).

Η εν λόγω αρχή δεν παραβιάσθηκε με την άσκηση της πειθαρχικής αγωγής, όσον αφορά στα ως άνω αποδιδόμενα στον εγκαλούμενο πειθαρχικά παραπτώματα, από τον Πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης Ι. Γρυσπολάκη, αφού τα επίμαχα δημοσιεύματα αφορούν σε όλα τα μέλη του υπ' αυτόν εκλεγέντος συνδυασμού, όπως και στα λοιπά μέλη του εκλεκτορικού σώματος που δεν εξέλεξε τον εγκαλούμενο στην θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή και όχι στο πρόσωπο του Ι. Γρυσπολάκη. Όσα δε από τα δημοσιεύματα μνημονεύουν επωνύμως τον εν λόγω Πρύτανη είτε αναφέρονται, κυρίως, στην ιδιότητά του ως μέλους του εκλεγέντος συνδυασμού είτε σε ενέργειες υπό την ιδιότητά του ως Πρύτανη, δεν αφορούν δε στο πρόσωπο αυτού ως ατόμου. Πέραν τούτου, δεν προέκυψε από τα στοιχεία του φακέλου η ύπαρξη ιδιάζουσας εχθρότητας μεταξύ του εγκαλούμενου και του Πρυτάνεως, η οποία θα επέβαλλε την αποχή του τελευταίου από την άσκηση της πειθαρχικής αγωγής (άρθρο 7 παρ.2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας), λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι ο εγκαλούμενος, αφενός δεν είχε ζητήσει την εξαίρεση του ανωτέρω Πρυτάνεως από το εκλεκτορικό σώμα, όπως θα ήταν φυσικό αν υπήρχε ιδιάζουσα εχθρότητα μεταξύ τους, αφετέρου, στην ανωμοτί εξέτασή του ενώπιον της Αντιπροέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου Φλωρεντίας Καλδή, κατέθεσε μεν ότι με τον Πρύτανη «βρισκόταν σε δημόσια αντιπαράθεση επί μακρόν για λόγους διοικητικούς υπηρεσιακούς και παιδαγωγικούς», πλην όμως «η όποια αντιπαράθεση εκ μέρους του δεν είναι διαπροσωπικού χαρακτήρα, αλλά αφορά ζητήματα θεσμικά, επιστημονικά και δεοντολογικά» (βλ. τη σχετική από 8-12-2010 έκθεση ανωμοτί εξέτασής του). Άλλωστε, η αντίληψη ότι πανεπιστημιακός διδάσκαλος, μονομερώς στρεφόμενος συστηματικά κατά των

αρμόδιων για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης οργάνων του Ιδρύματος, στο οποίο υπηρετεί, είτε για ενέργειές τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους είτε για τον τρόπο αναδείξεώς τους, επιτυγχάνει να δημιουργήσει, με τον τρόπο αυτό, στο πρόσωπό τους την συνδρομή περιπτώσεως «ιδιάζουσας εχθρότητας», με συνέπεια να κωλύονται αυτά στην άσκηση, μεταξύ άλλων, και των πειθαρχικών αρμοδιοτήτων τους, άγει στο άτοπο συμπέρασμα να αργεί η δυνατότητα λήψεως οποιουδήποτε εις βάρος του μέτρου πειθαρχικού χαρακτήρα από δικές του και μόνον ενέργειες. Βεβαίως, το ζήτημα έχει άλλως αν τα όργανα αυτά, πριν ακολουθήσουν την προσήκουσα αυτή πειθαρχική διαδικασία, έχουν εκτραπεί σε προσωπικής ή δικαστικής φύσεως αντιπαραθέσεις μαζί του, οπότε ευλόγως προσδίδεται στις μεταξύ τους σχέσεις η εικόνα προσωπικής έριδας, περίπτωση που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Επομένως, νομίμως ο Πρύτανης άσκησε την πειθαρχική δίωξη κατά του εγκαλούμενου για τα ως άνω πειθαρχικά παραπτώματα. Μειοψήφησαν τα μέλη του Συμβουλίου Δημήτριος Πέττας και Θ.Μαρκόπουλος, οι οποίοι υποστήριξαν ότι η άσκηση της πειθαρχικής δίωξης για τα ως άνω πειθαρχικά παραπτώματα από τον Πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 παρ.1 του από 12/26-7-1933 προεδρικού διατάγματος, πάσχει ακυρότητα λόγω παραβιάσεως της αρχής της αμεροληψίας, υπό την ανωτέρω εκτεθείσα έννοια, λόγω δηλαδή του τεκμηρίου επηρεασμού του Πρύτανη, αφού τα επίμαχα δημοσιεύματα, που συνιστούν τα ως άνω πειθαρχικά παραπτώματα, για τα οποία ασκήθηκε η πειθαρχική δίωξη, στρέφονταν κατ' αυτού του ίδιου, κατά κύριο λόγο. Μη νομίμως, επομένως, ο Πρύτανης άσκησε την πειθαρχική δίωξη κατά του εγκαλούμενου για τα πιο πάνω πειθαρχικά παραπτώματα, η οποία (πειθαρχική δίωξη) έπρεπε, στην προκειμένη περίπτωση, να ασκηθεί από το νόμιμο αναπληρωτή του.

III. Ως προς την ουσία των ως άνω αποδιδόμενων στον εγκαλούμενο πειθαρχικών παραπτωμάτων, είναι μεν αληθές ότι η αναφερόμενη πιο πάνω Φ.120.61/68/111238/B2/2-9-2008 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΦΕΚ 383/10-9-2008, τεύχος Υ.Ο.Δ.Δ), στην οποία ενσωματώθηκε το από 27-8-2008 πρακτικό της Κεντρικής Εφορευτικής Επιτροπής, ακυρώθηκε με την 2746/2010 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, για παράβαση της σχετικής νομοθεσίας. Η ακύρωση, όμως, με την προαναφερόμενη δικαστική απόφαση, που δημοσιεύθηκε στις 14-9-2010,

δηλαδή σε χρόνο μεταγενέστερο των ως άνω δημοσιευμάτων του εγκαλουμένου, της ως άνω διοικητικής πράξεως, και μάλιστα για λόγους μη αναγομένους σε ενέργειες της νέας πρυτανικής αρχής, δεν δικαιολογεί τις περιλαμβανόμενες στα ως άνω δημοσιεύματα του εγκαλουμένου επαναλαμβανόμενες, έντονα απαξιωτικές και μειωτικές του κύρους της εκλεγείσας πρυτανικής αρχής εκφράσεών του, που υπερβαίνουν τα όρια της καλόπιστης κριτικής, λαμβανομένου υπόψη τόσο του οξέος και εριστικού ύφους αυτών, όσον και του ότι αποδίδουν, αναποδείκτως, στην εκλεγείσα πρυτανική αρχή αλλά και στην εφορευτική επιτροπή μεθοδεύσεις για τη νόθευση του αποτελέσματος των πρυτανικών εκλογών της 27^{ης} Αυγούστου 2008. Τούτο ισχύει και για τις απαξιωτικές σε βάρος των μελών του εκλεκτορικού σώματος εκφράσεις του εγκαλουμένου, ύστερα από τη μη εκλογή του στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή στο γνωστικό αντικείμενο «Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών». Η αποδιδόμενη δε στον εγκαλούμενο ως άνω συμπεριφορά ουδόλως συνιστά αδίκημα γνώμης, αλλά συγκροτεί την έννοια αδικήματος τελούμενου με συγκεκριμένες πράξεις, οι οποίες μάλιστα στρέφονται κατά των οργάνων που, κατά νόμο, εκπροσωπούν το Ίδρυμα στο οποίο και ο ίδιος υπηρετεί.

Από όλα τα παραπάνω ανακύπτουν σοβαρές ενδείξεις περί πειθαρχικώς ελεγκτέας συμπεριφοράς του εγκαλουμένου, κατά τις διατάξεις των άρθρων 326 επ. του ν.5343/1942 και του ν.249/1976. Μειοψήφησε το μέλος του Συμβουλίου Θ. Μαρκόπουλος, ο οποίος υποστήριξε ότι τα ως άνω δημοσιεύματα περιλαμβάνουν μεν μη αρμόζουσες υπερβολικές διατυπώσεις, χωρίς όμως αυτές να συνιστούν και πειθαρχικώς ελεγκτέα συμπεριφορά του εγκαλουμένου.

IV. Περαιτέρω, από τα αυτά ως άνω στοιχεία του φακέλου προέκυψαν και τα ακόλουθα: Γ) Ο εγκαλούμενος, με αφορμή εκδήλωση που έγινε στο Πολυτεχνείο Κρήτης στις 6-3-2009 προς τιμή του Αρχιεπισκόπου Κρήτης, κατόπιν της 229/29-9-2006 αποφάσεως της Συγκλήτου, για την εν γένει προσφορά του προς το Ίδρυμα, συνισταμένη μεταξύ άλλων, στο ότι «υπήρξε από τους πρωτεργάτες της απαλλοτρίωσης μεγάλων εκτάσεων της τοπικής εκκλησίας για τη δημιουργία της Πολυτεχνειούπολης Χανίων» και ότι κατά την έναρξη της λειτουργίας του Πολυτεχνείου Κρήτης το έτος 1984, «προσήλθε αυτοβούλως προσφέροντας δωρεάν καθημερινό γεύμα σε όλους τους φοιτητές

για δύο χρόνια, λόγω μη λειτουργίας Φοιτητικής Λέσχης στο Ίδρυμα» (βλ. ειδικότερα στην απόφαση αυτή), ανέφερε σε άρθρο του στην εφημερίδα «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» (φύλλο της 10^{ης} Μαρτίου 2009, σελίδα 28) τα εξής: «...Μετά τη βράβευση αξιωματούχου του κλήρου (για τη συμβολή του σε διευθέτηση εκκρεμοτήτων με τη δικαστική εξουσία, για τη σωτηρία της ψυχής κάποιων;) περνάμε σε βραβεύσεις μελών ΔΕΠ. Όλα, ιδιαίτερα μετά το πραξικόπημα που έλαβε χώρα τον Αύγουστο του 2008 στο Ίδρυμα, γίνονται με τρόπους μυστικούς, που όλο και πιο πολύ θυμίζουν κλειστές διαδικασίες δεσποτικών ιερατειών....». Κατά την εξέτασή του δε ενώπιον της Αντιπροέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου Φλωρεντίας Καλδή, κατέθεσε σε σχετικό με την έννοια του ως άνω δημοσιεύματός του ερώτημα, ότι: «εννιώ ότι ο κ. Γρυσπολάκης είχε καταδικαστεί τότε πρωτοδίκως σε 10 μήνες φυλάκιση για παράνομες μετεγγραφές φοιτητών από άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα και κατέθεσε υπέρ στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ο νυν Αρχιεπίσκοπος Κρήτης» (βλ. την από 8-2-2010 έκθεση ανωμοτί εξετάσεώς του από την ως άνω Αντιπρόεδρο). Με την ενέργειά του, όμως, αυτή, ο εγκαλούμενος προέβη σε ανοίκεια προσβολή τόσο του προσώπου του Αρχιεπισκόπου Κρήτης, αφού η γενικόλογη, αόριστη και αναιτιολόγητη αναφορά του δημοσιεύματος «σε συμβολή του σε διευθέτηση δικαστικών εκκρεμοτήτων του Ιδρύματος» θα μπορούσε να δημιουργήσει στον αναγνώστη δυσμενείς για το πρόσωπο του Αρχιεπισκόπου υπόνοιες, (ενώ ούτε η εξήγηση που έδωσε στην ως άνω ανωμοτί κατάθεσή του μπορεί να δικαιολογήσει την αναφορά του αυτή), όσο και της Συγκλήτου του Πολυτεχνείου Κρήτης, αφού υπονοεί ότι η απόφασή της για τη βράβευση του Αρχιεπισκόπου δεν υπαγορεύθηκε από την προεκτεθείσα, καθ'όλα σημαντική και αξιομνημόνευτη, συμπεριφορά του έναντι του Ιδρύματος αλλ'από τη συμβολή του σε διευθέτηση τέτοιων εκκρεμοτήτων. Από τα παραπάνω ανακύπτουν ισχυρές ενδείξεις περί πειθαρχικώς ελεγκτέας συμπεριφοράς του εγκαλουμένου, κατά τις διατάξεις των άρθρων 326 επ. του ν.5343/1942 και του ν.249/1976. Μειοψήφησε το μέλος του Συμβουλίου Θ. Μαρκόπουλος, ο οποίος υποστήριξε ότι οι ως άνω υπερβολικές διατυπώσεις του εγκαλουμένου δεν συνιστούν και πειθαρχικώς ελεγκτέα συμπεριφορά αυτού. Δ) Ο εγκαλούμενος, στις 30-3-2009 ανήρτησε στην ιστοσελίδα του Πολυτεχνείου Κρήτης μήνυμα με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Νεοφιλελεύθερα ακαδημαϊκά ήθη: Εκκένωση από τα ΜΑΤ της κατάληψης στη Σορβόνη. Σκηνές, από το τι μας επιφυλάσσουν (βλ. το

τι σκαρώνουν για Τρίτη 30-3-2009 στο ΑΠΘ) οι υπάλληλοι του κεφαλαίου (πολιτικοί και δικαστικοί) και οι ψοφοδεείς έως επιθετικοί πρυτάνεις, με την νέα ρεβανσιστική διοίκηση της ΠΟΣΔΕΠ να υπερθεματίζει.... *Fin de l'occupation du 26 Mars de la Sorbonne*. Σε αυτό το link μπορείτε να δείτε το βίντεο της εκκένωσης από τα ΜΑΤ της κατάληψης στη Σορβόννη, όπου συμμετείχαν φοιτητές και καθηγητές.....». Από το δημοσίευσμά του αυτό, με το οποίο χαρακτηρίζει συλλήβδην τους πολιτικούς και δικαστικούς ως υπαλλήλους του κεφαλαίου και τους πρυτάνεις ως ψοφοδεείς, χαρακτηρισμοί που, ως εκ της γενικότητας και της οξύτητάς τους, στερούνται αντικειμενικότητας και εξέρχονται των πλαισίων που διαγράφονται από τη θέση του ως πανεπιστημιακού λειτουργού, προκύπτουν, κατά την ομόφωνη κρίση του Συμβουλίου, σοβαρές ενδείξεις περί πειθαρχικώς ελεγκτέας συμπεριφοράς του εγκαλουμένου, κατά τις διατάξεις των άρθρων 326 επ. του ν.5343/1972 και του ν.249/1976.

V. Κατά τα εκτιθέμενα στην πειθαρχική αγωγή, οργάνωση με τον τίτλο «ROSA NERA» απαρτιζόμενη από άτομα του «αντιεξουσιαστικού» χώρου, έχει καταλάβει βιαίως από τον Ιούνιο του 2004 ένα οίκημα του Πολυτεχνείου Κρήτης γνωστό ως «Μέγαρο της Μεραρχίας» στο λόφο του Καστελίου της πόλεως των Χανίων, με τη σύμπραξη δε φοιτητών ή και άλλων ομάδων που δεν έχουν σχέση με το Πολυτεχνείο έχει καταλάβει από τον Ιούνιο του 2007 και δεύτερο οίκημα γνωστό ως «Μέγαρο Παπαδόπετρου», στην οδό Τζανακάκη, στο κέντρο της πόλης των Χανίων. Όπως δε προκύπτει από τα υπάρχοντα στο φάκελο στοιχεία ο εγκαλούμενος συμμετείχε ως ομιλητής σε εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν από τους καταληψίες στο μεν πρώτο οίκημα (Μέγαρο Μεραρχίας) στις 20-11-2008, με θέμα ομιλίας του «Οικονομική κρίση και πόλεμος», η ανακοίνωση της οποίας (εκδηλώσεως), καθώς και της συμμετοχής του σ' αυτήν έγινε μέσω της τοπικής εφημερίδας «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», στο φύλλο της 19^{ης} Νοεμβρίου 2008 (σελίδα 9), στο δε δεύτερο κτίριο (Μέγαρο Παπαδόπετρου) στις 15-3-2009, με θέμα «Γυναικείο ζήτημα, εργασία και προοπτική χειραφέτησης της ανθρωπότητας» (βλ. φύλλο της αυτής ως άνω εφημερίδος της 14^{ης} Μαρτίου 2009). Επίσης ο εγκαλούμενος, στις 7-11-2008, έλαβε μέρος ως ομιλητής με θέμα «Η εκπαίδευση σήμερα», στο κτήριο της Γαλλικής Σχολής, στο οποίο στεγάζεται το Τμήμα Αρχιτεκτονικής του Πολυτεχνείου Κρήτης, το οποίο τελούσε επίσης υπό κατάληψη από τους

φοιτητές. Με την πειθαρχική αγωγή ζητείται η πειθαρχική δίωξη του εγκαλούμενου για το λόγο ότι με τις ως άνω ενέργειές του προσπαθούσε να προκαλέσει την απείθεια των φοιτητών προς την Πρυτανεία και τις αποφάσεις του Ιδρύματος και να δείξει ότι αγνοεί τις υποχρεώσεις του ως μέλους ΔΕΠ αυτού, όφειλε δε να απέσχει από αυτές, αφού γνώριζε ότι τα ως άνω κτήρια τελούσαν υπό παράνομη κατοχή. Το γεγονός όμως ότι ο εγκαλούμενος συμμετείχε ως ομιλητής σε κτήρια του Πολυτεχνείου, που τελούσαν υπό κατάληψη, δεν συνιστά, από μόνο του, πειθαρχικώς ελεγκτέα συμπεριφορά, αφού ούτε τα θέματα των ομιλιών του, όπως προκύπτουν από τις σχετικές ανακοινώσεις στον τοπικό Τύπο είχαν σχέση με τις καταλήψεις ούτε προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου οιαδήποτε επιδοκιμασία των καταλήψεων αυτών εκ μέρους του με το περιεχόμενο των επίμαχων ομιλιών του ή με άλλο τρόπο. Κατ' ακολουθίαν, ο εγκαλούμενος πρέπει να απαλλαγεί της κατηγορίας που αναφέρεται στο Ε.21/29-4-2010 παραπεμπτήριο έγγραφο και αφορά στο ανωτέρω αποδιδόμενο σ' αυτόν πειθαρχικό παράπτωμα. Μειοψήφησε ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Αθανάσιος Ράντος ο οποίος διατύπωσε τη γνώμη ότι η εκούσια και χωρίς επιφυλάξεις συμμετοχή πανεπιστημιακού διδασκάλου σε εκδηλώσεις που οργανώνουν άτομα, φοιτητές ή μη, τα οποία έχουν καταλάβει πανεπιστημιακούς χώρους χωρίς την άδεια των αρμοδίων οργάνων του Ιδρύματος, συνιστά, στην ουσία, επικρότηση εκ μέρους του των ως άνω παράνομων ενεργειών και επιβράβευση συμπεριφορών, που στρέφονται μάλιστα κατά τους ίδιους του Ιδρύματος και της ίδιας της πανεπιστημιακής κοινότητας, νόμιμα, βεβαίως, και όχι αυθαίρετα εκπροσωπούμενης, των οποίων και ο ίδιος αποτελεί αμειβόμενο μέλος. Η ενέργεια αυτή, που δεν συνάδει με τον, κατά το Σύνταγμα, σκοπό της παιδείας όλων των βαθμίδων για τη διάπλαση των σπουδαστών σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες και τον οποίο προδήλως αντιστρατεύεται η ενθάρρυνση τέτοιων συμπεριφορών, συγκροτεί, κατά τη γνώμη αυτή, το πειθαρχικό παράπτωμα της απάδουσας στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού συμπεριφοράς, για το οποίο και θα έπρεπε, και κατά τούτο, να κληθεί σε απολογία ο εγκαλούμενος.

Για τους λόγους αυτούς

Απαλλάσσει, κατά το σκεπτικό (βλ. σκέψη V), τον ως άνω Καθηγητή από το κεφάλαιο της πειθαρχικής κατηγορίας, που αφορά στο αποδιδόμενο σ' αυτόν πειθαρχικό παράπτωμα της διαγωγής της απάδουσας στην αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού, ως εκ του ότι συμμετείχε ως ομιλητής σε κτήρια του Πολυτεχνείου Κρήτης που τελούσαν υπό κατάληψη στις 20-11-2008, 15-3-2009 και 7-11-2008.

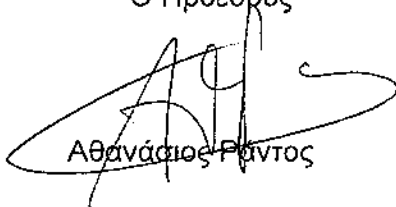
Διατάσσει να κληθεί ο ως άνω Καθηγητής να απολογηθεί γραπτώς ή προφορικώς ενώπιον του Συμβουλίου τούτου, το οποίο θα συνεδριάσει στις 10 Οκτωβρίου ημέρα Τετάρτη και ώρα 15.30, στην αίθουσα συνεδριάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, για το αποδιδόμενο σ' αυτόν πειθαρχικό παράπτωμα της διαγωγής της απάδουσας στην αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού, συνισταμένης στο ότι: Α) με δημοσιεύματά του είτε στο ημερήσιο τύπο είτε στο διαδίκτυο στις 30-8-2008, στις 12-9-2008, στις 11-3-2009 και στις 25-4-2009 αναφέρθηκε στο πρόσωπο του Πρυτάνεως και των λοιπών μελών της εκλεγείσας κατά τις πρυτανικές εκλογές της 27^{ης} Αυγούστου 2008 πρυτανικής αρχής, με τρόπο έντονα απαξιωτικό και μειωτικό του κύρους τους, απέδωσε δε τόσον σε αυτούς, όσον και στην εφορευτική επιτροπή, αναποδείκτως, μεθοδεύσεις για τη νόθευση του αποτελέσματος των ως άνω εκλογών, τις οποίες χαρακτήρισε ως «πρυτανικές εκλογές βίας και νοθείας» Β) με μηνύματα του μέσω του διαδικτύου, απευθυνόμενα σε μεγάλο αριθμό ατόμων του Πολυτεχνείου Κρήτης, με αφορμή τη μη εκλογή του στις 4-3-2010, στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή στο γνωστικό αντικείμενο «Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών», αναφέρθηκε ως προς μεν το εκλεκτορικό σώμα ότι λειπούργησε «με όρους εκτάκτου δικαστηρίου εξόντωσης πολιτικού αντιπάλου», ως προς δε τον Πρύτανη ως «ο πραξικοπηματικώς ασκών τη διοίκηση κ. Γρυσπολάκης» (μήνυμα από 9-3-2010), καθώς και σε «αυταρχική απόπειρα μετατροπής της εξέλιξης μελών ΔΕΠ σε μηχανισμό πολιτικής δίωξης αντιφρονούντων» (μήνυμα από 18-3-2010). Περαιτέρω, στο από 12-4-2010 υπόμνημά του επί του 3553/19-3-2010 εγγράφου προς αυτόν του Πρυτάνεως, με το οποίο εκαλείτο να παράσχει εξηγήσεις επί των ως άνω μηνυμάτων του, ο εγκαλούμενος εξακολούθησε να αναφέρεται με έντονα απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς στο πρόσωπο του Πρυτάνεως, αναφερόμενος μεταξύ άλλων, σε «επιλογή του για φαλκίδευση και τελική ακύρωση του πανεπιστημιακού ασύλου», σε «υιοθέτηση ιδεολογημάτων και πρακτικών της αγοραίας

αξιολόγησης και της αριστείας», σε «παλινωδίες του σχετικά με την αδιαφάνεια των ερευνητικών προγραμμάτων και την εμπλοκή του Ιδρύματος σε πολεμική έρευνα», ενώ επαναλαμβάνει το χαρακτηρισμό του για τις πρυτανικές εκλογές της 27^{ης} Αυγούστου 2008 ως «πρυτανικές εκλογές βίας και νοθείας» Γ) Με άρθρο του στην εφημερίδα «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» (φύλλο της 10^{ης} Μαρτίου 2009), με αφορμή εκδήλωση που έγινε στο Πολυτεχνείο Κρήτης στις 6-3-2009 προς τιμή του Αρχιεπισκόπου Κρήτης, κατόπιν αποφάσεως της Συγκλήτου του Πολυτεχνείου, προέβη σε ανοίκεια προσβολή τόσο του Αρχιεπισκόπου Κρήτης, όσο και της Συγκλήτου, αναφέροντας ότι η βράβευση του έγινε «για τη συμβολή του σε διευθέτηση εκκρεμοτήτων με τη δικαστική εξουσία» και Δ) Σε μήνυμα που ανήρτησε στην ιστοσελίδα του Πολυτεχνείου Κρήτης στις 30-3-2009 χαρακτήρισε συλλήβδην τους πολιτικούς και δικαστικούς ως «υπαλλήλους του κεφαλαίου» και τους Πρυτάνεις ως «ψοφοδεείς».

Κρίθηκε και συντάχθηκε στην Αθήνα στις 20 Ιουνίου 2012.

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Αθανάσιος Πάντος

Ιωάννης Μητροτάσιος

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα 19-9-2012

Ο Γραμματέας

Ι. ΜΗΤΡΟΤΑΣΙΟΣ